

POŚĘPNY (3) *ai*

o jasne.

sg m N posepny (1). \diamond *n N* posepn(e) (1). \diamond *pl N subst* posepn(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.

Ponury (3) :

a. *O ludziach: Smutny, poważny, mrukliwy; morosus Calag (1) : Wunderlich. Dziwny. Pośępny. Morosus. Calag 577a; [pośępny/ Tristis, morosus, difficilis. Volck Sss3].*

b. *O niebie: Zachmurzony* (2) :

Wyrażenie: »posepne niebo« [szyk 1:1] (2): Nebulosum coelum, Mgláne/ to yeft posepne [!] pochmurne niebo. Mącz 243b; Ze wesołego dnia/ widzieć nie mogę/ Ná wet [!]/ y nocna ćichość/ dawa trwogę. Niebá posepne/ oczy/ á žal dużę Rozlicznie trapi GrabowSet M2.

Synonimy: pochmurny; a. niewesoły, ponury, smutny, zasepiony, zasepisty; b. dżdżowy, niepogodny, obłoczny, zachmurzony, zasepiony.

MN